

DOSAR NR.5306/2/2012 ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.6294

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 06.11.2012

CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREȘEDINTE

CANACHEU CLAUDIA

GREFIER

RADU MARIANA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul PETCU DUMITRU.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, prin consilier juridic [REDACTED] cu delegație la dosar, lipsind pârâtul PETCU DUMITRU.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că pârâtul a depus la dosar, la data de 24.10.2012, note scrise.

Curtea acordă cuvântul pe propunere de probe.

Reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Curtea apreciază că proba cu înscrisuri solicitată de reclamant este utilă, concludentă și pertinentă soluționării cauzei și o încuviințează

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 2.07.2012, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pârâtul PETCU DUMITRU solicitând constatarea existenței calității de lucrător al Securității în privința pârâtului.

În motivarea acțiunii a arătat că prin cererea nr. P4588/11/12.12.2011, adresată C.N.S.A.S. de doamna [REDACTED] se cere verificarea, sub aspectul calității de lucrător al Securității, în ceea ce îl privește pe pârât. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind

accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, precum și de faptul că pârâtul a contribuit la instrumentarea dosarului cu cota arhivistică I 262806, cererea petentului este legală.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1013/04.05.2012, precum și al înscrisurilor atașate acțiunii, pârâtul a deținut gradele de maior (1979, 1981, 1983) respectiv de locotenent colonel (1984, 1988, 1989) în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Hunedoara din cadrul Securității.

În această calitate, pârâtul a participat la urmărirea informativă a unui preot ortodox bănuit de Securitate că desfășura „activități ostile” regimului comunist și că avea relații cu cetățeni străini (dosarul cu cota arhivistică I262806).

În acest caz, pârâtul își informa superiorii de la București, precum și colegii de la Inspectoratului Județean de Securitate Timiș cu privire la faptul că preotul urmărit „transmite informații spre «Europa Liberă»”.

Deosebit de important este faptul că informațiile utilizate și transmise de pârât fuseseră obținute prin utilizarea tehnicii operative, mai exact prin interceptarea discuțiilor purtate de cel urmărit și cunoscuții acestuia. Această măsură echivala cu o imixtiune gravă în viața privată a celui vizat, dar și a familiei și a apropiaților acestuia.

În acest caz, activitățile desfășurate de către pârât, în calitate de angajat al fostei Securități, au adus atingere dreptului la viață privată, garantat de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Într-un alt caz (dosarul cu cota arhivistică I 2335), pârâtul a demarat supravegherea informativă a unei persoane pe care o eticheta drept „reclamagiu” și jălbar” pentru faptul că acesta dorea să fie primit în audiență de Nicolae Ceaușescu, pentru a se plânge față de abuzurile comise de autorități.

În acest caz, pârâtul a propus și a obținut interceptarea corespondenței celui urmărit, cu consecința încălcării dreptului la viață privată, garantat de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a secretului corespondenței, garantat de art. 33 din Constituția din 1965.

În alte două cazuri, (dosarele cu cotele arhivistice I4659 și D 69), pârâtul a participat la urmărirea informativă a unei persoane care făcea parte dintr-o grupare religioasă persecutată de regimul comunist (cu consecința încălcării dreptului la viață privată și a secretului corespondenței) precum și a unor clerici și credincioși ai cultului greco-catolic, interzis abuziv de regimul comunist.

În aceste două cazuri, pe lângă încălcarea dreptului la viață privată se observă și îngrădirea libertății de conștiință, garantată de art. 30 din Constituția din 1965.

În raport de aceste argumente, reclamantul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. a din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii arătând că nu o cunoaște pe persoana care a formulat cererea de verificare adresată CNSAS, invocată în acțiune.

Urmărirea informativă nu era ordonată de pârât, ci era aprobată de Șeful Securității pe baza unui plan de urmărire aprobat tot de către acesta, iar pârâtul susține că nu făcea parte din compartimentele care exercitau urmărirea.

Mai mult, urmărirea nu se referea la activități ostile regimului comunist, ci la acțiuni împotriva poporului român, iar transmiterea de informații către entități care acționează împotriva unui stat a fost, este și va fi sancționată de legile care apără interesele fiecărui popor.

Pârâtul susține că nu a adus atingere dreptului la viață privată al persoanei care a solicitat verificarea și că fiind militar, trebuia să execute potrivit Codului penal al României ordinele primite, întrucât ar fi săvârșit infracțiuni contra ordinii și disciplinei militare, ar fi încălcat regulamentele militare.

Totodată, Procuratura militară supraveghea din punct de vedere penal activitatea organelor de securitate, iar salariații inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne erau urmăriți informativ de către ofițerii de contrainformații militare.

Referitor la cel de-al doilea caz invocat de reclamant, pârâtul a susținut că nu putea să demareze supravegherea informativă a unei persoane, această acțiune intrând în competența șefului securității județene Hunedoara, funcție pe care nu o deținea la acel moment.

În această funcție a fost numit în anul 1990.

Se mai arată în întâmpinare că nici cea de-a treia acuzație nu este veridică, întrucât nu se acționa de către organele de stat împotriva grupărilor religioase, iar interceptarea convorbirilor telefonice, a corespondenței, o realizau serviciile T.O. și S, or pârâtul nu a fost șef al acestor structuri care acționau legal.

Nu a desfășurat „poliție politică” așa cum prevede OUG 24/2008, dar a cules informații, așa cum procedează orice ofițer de informații din occident și din întreaga lume.

A mai susținut că niciun Cod (penal, procesual penal, civil, ș.a.) și nicio Constituție nu statuează principiul retroactivității normelor de drept, fiind invocate în acest sens și disp. art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri: Nota de Constatare nr. DI/I/1013/04.05.2012, înscrisuri din dosarele având cotele CNSAS : I 262806, I 2335, I 4659 și D 69.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că pârâtul a fost angajat al fostei Securități, având gradele de maior în anii 1979, 1981 și 1983, locotenent - colonel în anii 1984, 1988 și 1989 și funcția de șef al Serviciului 1 din cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Hunedoara în anii 1979, 1981, 1983, 1984, 1988 și 1989.

Prin cererea înregistrată la CNSAS sub nr. P4588/11/12.12.2011 a solicitat, în conformitate cu art. 1 alin.7 din OUG 24/2008, verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii și subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului având cota CNSAS I 262806.

În vederea soluționării prezentei acțiuni, Curtea va analiza doar înscrisurile existente în dosarul având cota CNSAS I 262806, nu și înscrisurile aflate în celelalte dosare menționate în Nota de Constatare și în cererea de chemare în judecată, față de soluția de principiu pentru unificarea practicii, adoptată în ședința plenului judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Contencios Administrativ și Fiscal din data de 11.06.2012, potrivit căreia în interpretarea și aplicarea disp. art. 1 alin.7 din OUG 24/2008, verificarea calității de lucrător al Securității poate fi realizată numai cu privire la ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului de urmărire a persoanei care a formulat cererea de verificare, iar nu și la instrumentarea dosarelor altor persoane care nu au cerut verificarea.

Dosarul având cota CNSAS I 262806 îl are ca titular pe D.V. - preot ortodox care a fost urmărit prin dosar de supraveghere informativă pentru „activități ostile” împotriva statului și relații cu cetățeni străini.

Dosarul conține adresa Inspectoratului Județean Hunedoara, Serviciul 1 către Inspectoratul Județean Timiș, din 19.05.1983, întocmită dactilo și semnată olograf de pârât, în calitate de șef al Serviciului 1, adresă în care se consemnează că se trimite spre exploatare copia declarației numitului A.C. din Uroi, fost preot ortodox, aflat în atenția organelor de securitate, referitor la vizita făcută obiectivului D.V. din Lugoj.

Pârâtul semnează în aceeași calitate, o altă adresă către Direcția București, din 23.10.1981 în care se menționează că se înaintează spre știință copia notei T (rezultată prin utilizarea tehnicii operative) din 24.07.1981, în referire la discuțiile purtate de preotul D.V. din Lugoj, aflat în atenția Inspectoratului Județean Timiș și preotul A.C. din Uroi, lucrat prin dosar de urmărire informativă „Andrei”. Se menționează că o copie a notei referitoare la suspiciunea că D.V. transmite informații spre <Europa Liberă> a fost transmisă și Inspectoratului Județean Timiș - Securitatea Municipiului Lugoj.

Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. a din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Potrivit acestor dispoziții, lucrător al Securității este orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Pârâtul a avut calitatea de ofițer al Securității și în această calitate a participat la urmărirea informativă a unei persoane bănuită că desfășura „activități ostile” regimului comunist și că avea relații cu cetățeni străini.

În cadrul acestei activități, pârâtul comunica organelor de Securitate care aveau în atenție această persoană, informații referitoare la cel urmărit, printre acestea informația că transmite informații spre <Europa Liberă>, iar acestea erau obținute prin utilizarea tehnicii operative, și anume prin interceptarea discuțiilor purtate de cel urmărit.

Prin activitatea desfășurată, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată, garantat de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Se susține în întâmpinare că fiind militar, trebuia să execute ordinele primite, în caz contrar săvârșind infracțiuni contra ordinii și disciplinei militare.

Susținerea este irelevantă în soluționarea cauzei, din moment ce dispozițiile legale care definesc noțiunea de lucrător al Securității nu fac nicio distincție în acest sens, după cum activitățile s-au desfășurat în temeiul și cu respectarea legislației, a Regulamentelor Securității și a ordinelor primite de la superiori sau nu au avut temei legal.

Nici prevederile art.7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care stabilesc că nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care în momentul în care a fost săvârșită nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional nu constituie un argument în sprijinul soluției de respingere a acțiunii, întrucât scopul OUG 24/2008 (astfel cum rezultă din preambulul său și cum a reținut și Curtea Constituțională în mai multe decizii) este acela de deconspirare a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către CNSAS a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea ori numirea în aceste demnități sau funcții, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora.

Constatarea calității unei persoane de lucrător al Securității, în temeiul OUG 24/2008, nu reprezintă condamnarea acelei persoane pentru

o infracțiune, astfel că prevederile din Convenție sus menționate nu prezintă relevanță în speță.

Față de aceste considerente, în temeiul art.11 din OUG 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul PETCU DUMITRU, domiciliat în [redacted], jud. Hunedoara.

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 06.11.2012.

PREȘEDINTE
Canacheu Claudia

GREFIER
Radu Mariana

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA I

Prezenta copie fiind conform
cu originalul înmănat în
scopul instanței nr. 5306/2/2012
de noi cu înțelegerea deținutului de
vare ea kilă prin surse
nr - de 3616 / 03.10.2014
ds. 5306/2/2012 icej
Scutit taxe

CONFORM CU
ORIGINALUL